

Dz.U. 2001 Nr 5 poz. 44**USTAWA****z dnia 21 grudnia 2000 r.****o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych¹⁾****Opracowano na podstawie t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577.****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 1.**

Ustawa reguluje sprawy jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz organizację i zasady działania Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 2.

Przepisy ustawy nie dotyczą:

- 1) artykułów rolno-spożywczych wytwarzanych na własny użytek;
- 2) materiału siewnego roślin rolniczych, ogrodniczych i zielarskich w rozumieniu przepisów o nasiennictwie;
- 3) sprzedaży artykułów rolno-spożywczych dokonywanej przez ich producentów w gospodarstwie bezpośrednio konsumentom;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do których należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 186 z 30.06.1989),
- 2) dyrektywy 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych (Dz.Urz. WE L 186 z 30.06.1989),
- 3) dyrektywy 91/238/EWG z dnia 22 kwietnia 1991 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych towaru do którego należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 107 z 27.04.1991),
- 4) dyrektywy 92/11/EWG z dnia 3 marca 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru do której należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 65 z 11.03.1992),
- 5) dyrektywy 2000/13/WE z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 109 z 06.05.2000, z późn. zm.).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

- 4) wymagań zdrowotnych, sanitarnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych dotyczących artykułów rolno-spożywczych określonych w odrębnych przepisach;
- 5) owoców i warzyw, których wymagania jakości handlowej określają przepisy Unii Europejskiej.

Art. 3.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) artykuły rolno-spożywcze – produkty rolne, runo leśne, dziczyznę, organizmy morskie i słodkowodne w postaci surowców, półproduktów oraz wyrobów gotowych otrzymywanych z tych surowców i półproduktów, w tym środki spożywcze;
- 2) żywność (środek spożywczy) – każdą substancję lub produkt w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.Urz. WE L 31 z 01.02.2002);
- 3) (uchylony);
- 4) obrót – czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 5) jakość handlowa – cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi;
- 6) artykuł rolno-spożywczy w opakowaniu jednostkowym – artykuł rolno-spożywczy przeznaczony do obrotu, umieszczony, przed wprowadzeniem go do obrotu, w opakowaniu uniemożliwiającym zmianę zawartości bez otwierania lub zmiany opakowania, bez względu na to, czy opakowanie obejmuje cały artykuł rolno-spożywczy, czy jego część;
- 7) partia produkcyjna – określoną ilość artykułu rolno-spożywczego wyprodukowanego, przetworzonego lub zapakowanego w praktycznie takich samych warunkach;
- 8) próbka – część partii produkcyjnej pobraną jednorazowo, w sposób losowy, w celu kontroli lub oceny w zakresie jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego;
- 9) producent – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która:
 - a) produkuje lub paczkuje artykuły rolno-spożywcze, lub
 - b) wprowadza artykuły rolno-spożywcze do obrotu, jeżeli działalność ta jest zarejestrowana na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej.

Rozdział 2

Jakość handlowa

Art. 4.

1. Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.
2. Określenie wymagań w zakresie jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego może nastąpić w szczególności przez ustalenie jego klasy jakości.

Art. 5.

Opakowania artykułów rolno-spożywczych wprowadzanych do obrotu powinny zapewniać zachowanie cech istotnych dla danego rodzaju artykułu rolno-spożywczego, decydujących o jego tożsamości.

Art. 6.

1. Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze są oznakowane.
2. Znakowanie artykułów rolno-spożywczych powinno być wykonane w języku polskim, w sposób czytelny, zrozumiały i widoczny, a w odniesieniu do artykułów rolno-spożywczych w opakowaniach jednostkowych – także w sposób nieusuwalny.
3. Wymóg znakowania w języku polskim, określony w ust. 2, nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych wywożonych za granicę.
4. Oznakowanie obejmuje wszelkie informacje w postaci wyrazów, opisu, znaku towarowego, firmy, elementów graficznych lub symboli odnoszące się do artykułów rolno-spożywczych, umieszczone na opakowaniu, w dokumencie, na ulotce, etykiecie, obwolucie albo zawieszce, które są dołączone do danego artykułu rolno-spożywczego, lub też go dotyczą.
5. Oznakowanie artykułu rolno-spożywczego nie może w szczególności wprowadzać w błąd konsumenta co do tożsamości tego artykułu, w tym jego rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, pochodzenia oraz sposobu produkcji, lub sugerować, że artykuł ten posiada specjalne właściwości, jeżeli ich nie posiada lub jeżeli inne podobne artykuły rolno-spożywcze posiadają takie właściwości.

Art. 7.

1. W oznakowaniu środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych, przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, podaje się:
 - 1) nazwę środka spożywczego;
 - 2) dane identyfikujące producenta, w tym firmę lub nazwę ze wskazaniem formy prawnej i jego adres, a w przypadku osoby fizycznej – imię i nazwisko oraz nazwę, pod którą osoba ta wykonuje działalność, oraz jej adres;

- 3) inne dane niezbędne do identyfikacji środka spożywczego, istotne z punktu widzenia konsumenta.
2. Nazwa środka spożywczego ma precyzyjnie informować konsumenta o rodzaju środka spożywczego, umożliwiać odróżnienie go od podobnych środków spożywczych. Nazwie powinny towarzyszyć informacje dotyczące postaci środka spożywczego lub procesów technologicznych stosowanych w produkcji, w szczególności określające, czy jest to środek: sproszkowany, liofilizowany, głęboko mrożony, zagęszczony, wędzony – w przypadku gdy brak tej informacji może wprowadzić konsumenta w błąd.
3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku środków spożywczych w opakowaniach zbiorczych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, jeżeli treść oznakowania na opakowaniu jednostkowym umieszczonym w takim opakowaniu zbiorczym jest widoczna dla konsumenta.
4. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, jeżeli największa powierzchnia tego opakowania nie przekracza 10 cm².
5. Artykuły rolno-spożywcze, inne niż środki spożywcze w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, znakuje się przez zamieszczenie informacji zawierającej nazwę artykułu oraz inne istotne z punktu widzenia konsumenta dane niezbędne do identyfikacji tego artykułu.
6. Informacje, o których mowa w ust. 5, w przypadku artykułów rolno-spożywczych:
 - 1) w opakowaniach jednostkowych – umieszcza się na opakowaniu albo na etykiecie, obwolucie lub zawieszce trwale przymocowanej do opakowania;
 - 2) nieopakowanych albo w opakowaniach zbiorczych – umieszcza się w dokumentach przewozowych lub podaje na wywieszkach w miejscu sprzedaży.

Art. 7a.

1. Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu znakuje się ponadto widocznym, czytelnym i nieusuwalnym kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej, umożliwiającym identyfikację artykułu rolno-spożywczego z danej partii produkcyjnej.
2. Kod identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1, jest nadawany przez producenta.

Art. 8. (uchylony).

Art. 9.

Artykuły rolno-spożywcze należy składować i transportować w sposób zapewniający utrzymanie ich właściwej jakości handlowej.

Art. 10.

1. Artykuły rolno-spożywcze przywożone z zagranicy mogą być dopuszczone do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, pod warunkiem przeprowadze-

nia kontroli jakości handlowej przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i sporządzenia protokołu z tej kontroli.

- 1a. W przypadku konieczności wykonania badań laboratoryjnych artykuły, o których mowa w ust. 1, mogą być za zgodą organu celnego:
 - 1) składowane w miejscu i na warunkach określonych przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, do czasu uzyskania wyników badań pobranych przez ten organ próbek, albo
 - 2) skierowane do miejsca przeznaczenia i poddane badaniom laboratoryjnym przez właściwy miejscowo organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
2. W przypadku wydania przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych decyzji o zakazie wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu, o której mowa w art. 30 ust. 1, organ celny odmawia przyjęcia zgłoszenia celnego, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi wykaz artykułów rolno-spożywczych, o których mowa w ust. 1, oraz ich minimalne ilości podlegające kontroli jakości handlowej, kierując się znaczeniem tych artykułów dla rynku krajowego.

Art. 11.

Artykuły rolno-spożywcze przeznaczone do wywozu za granicę mogą nie spełniać wymagań w zakresie jakości handlowej określonych w ustawie, jeżeli artykuły te spełniają wymagania odbiorcy.

Art. 12.

1. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania i obrotu artykułami rolno-spożywczymi podlega zgłoszeniu wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zgłaszającego, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:
 - 1) rolników, w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, w zakresie prowadzonej działalności rolniczej;
 - 2) podjęcia działalności gospodarczej w zakresie obrotu detalicznego artykułami rolno-spożywczymi.
3. Zgłoszenia dokonuje się nie później niż w dniu rozpoczęcia działalności gospodarczej; zgłoszenie zawiera:
 - 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i siedzibę zgłaszającego;
 - 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej, w tym informację o działalności eksportowej;
 - 3) wskazanie miejsca produkcji, składowania lub konfekcjonowania artykułów rolno-spożywczych.

- 3a. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3, dołącza się aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej.
4. Zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, należy zgłosić wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.

Art. 13.

1. Artykuły rolno-spożywcze charakteryzujące się specyficznymi cechami jakości handlowej lub wymaganiami jakości handlowej, w szczególności w zakresie sposobu produkcji, składu lub właściwości organoleptycznych, mogą być oznakowane znakiem jakości.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku jakości, mając na względzie, aby znak kojarzył się powszechnie z produkcją roślinną lub zwierzęcą.
3. Znak jakości przyznaje minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
4. Wniosek o przyznanie znaku jakości producent artykułu rolno-spożywczego składa do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
5. (uchylony).
6. (uchylony).
7. (uchylony).
8. (uchylony).
9. (uchylony).
10. (uchylony).
11. (uchylony).

Art. 14.

1. Znak jakości przyznawany jest na okres 3 lat.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, może, w drodze decyzji, cofnąć przyznanie znaku jakości przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli artykuł rolno-spożywczy przestanie spełniać wymagania jakościowe, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 15.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

- 1) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi szczegółowy zakres i sposób znakowania środków spożywczych, w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych oraz bez opakowań, przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta,

- 2) może określić inne szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup,
 - 3) może określić szczegółowe wymagania w zakresie składowania lub transportu niektórych artykułów rolno-spożywczych,
 - 4) określi szczegółowy zakres i sposób znakowania niektórych grup i rodzajów artykułów rolno-spożywczych kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej,
 - 5) może określić sposób żywienia lub warunki chowu zwierząt, mające wpływ na jakość handlową artykułów rolno-spożywczych otrzymywanych z tych zwierząt,
 - 6) może określić szczegółowy zakres i sposób znakowania opakowań niektórych grup i rodzajów artykułów rolno-spożywczych nieprzeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta
- mając na względzie konieczność zapewnienia nabywcy niezbędnych informacji umożliwiających porównanie nabywanego artykułu rolno-spożywczego z innymi artykułami rolno-spożywczymi tego samego rodzaju, zapobieganie nieuczciwym praktykom rynkowym oraz zapewnienie właściwej jakości handlowej tych artykułów.

Art. 15a.

1. Wprowadzane do obrotu tusze wieprzowe oraz tusze wołowe poddaje się klasyfikacji niezwłocznie po uboju i oznacza się znakiem klasy jakości handlowej ustalonej dla danej tuszy.
2. Wprowadzane do obrotu tusze innych zwierząt mogą być klasyfikowane i oznaczane znakiem klasy jakości handlowej.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:
 - 1) tusz pochodzących ze świń użytych do rozrodu;
 - 2) tusz wieprzowych pochodzących z rzeźni, w których:
 - a) przeprowadza się ubój nie więcej niż 200 świń tygodniowo średniorocznie lub
 - b) dokonuje się uboju i rozbioru świń urodzonych i tuczonych w tuczarniach tych rzeźni;
 - 3) tusz wołowych pochodzących z rzeźni, w których:
 - a) przeprowadza się ubój nie więcej niż 75 sztuk bydła dorosłego tygodniowo średniorocznie lub
 - b) dokonuje się uboju niewielkich ilości zwierząt na podstawie umowy z właścicielem.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:
 - 1) określi szczegółowy sposób oznaczania klasy jakości handlowej tusz wieprzowych oraz tusz wołowych,
 - 2) może określić rodzaje tusz innych zwierząt oznaczanych znakiem klasy jakości handlowej oraz sposób ich oznaczania tym znakiem

– mając na względzie potrzebę zastosowania do tych czynności odpowiednich urządzeń, określenia warunków klasyfikacji umożliwiającej jednolitą rejestrację cen rynkowych oraz zapewnienia odpowiedniej zapłaty producentom.

Rozdział 3

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych

Art. 16.

1. Tworzy się Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwaną dalej „Inspekcją”.
2. Inspekcja podlega ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Art. 17.

1. Do zadań Inspekcji należy:
 - 1) nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych, a w szczególności:
 - a) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji i obrocie, w tym wywożonych za granicę,
 - b) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy, w tym kontrola graniczna tych artykułów,
 - c) dokonywanie oceny i wydawanie świadectw w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
 - d) powiadamianie podpunktu krajowego punktu kontaktowego w ramach sieci systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (systemu RASFF) o podjętych decyzjach dotyczących niebezpiecznych artykułów rolno-spożywczych,
 - e) kontrola artykułów rolno-spożywczych posiadających zarejestrowane, na podstawie odrębnych przepisów, chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne albo nazwy specyficznego charakteru oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach;
 - 2) kontrola warunków składowania i transportu artykułów rolno-spożywczych;
 - 3) gromadzenie i przetwarzanie informacji o sytuacji na rynkach rolnych;
 - 4) współpraca z właściwymi organami administracji rządowej w województwie, organami innych inspekcji, urzędami celnymi, Policją, jednostkami samorządu terytorialnego oraz państwowymi jednostkami organizacyjnymi realizującymi politykę rolną państwa;
 - 4a) współpraca z jednostkami organizacyjnymi pełniącymi funkcję agencji płatniczych w zakresie realizacji Wspólnej Polityki Rolnej;
 - 5) współpraca z organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się jakością handlową artykułów rolno-spożywczych oraz ich obrotem międzynarodowym lub uczestnictwo w pracach tych organizacji;

- 6) udzielanie informacji i szkolenie w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej lub ustalania klas jakości handlowej oraz metod i badań artykułów rolno-spożywczych;
 - 7) współpraca z urzędowymi jednostkami kontrolnymi w innych państwach w zakresie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym wymienianie informacji lub próbek artykułów rolno-spożywczych;
 - 8) wykonywanie innych zadań określonych w przepisach odrębnych.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizacji Inspekcji, mając na względzie usprawnienie i ujednoczenie funkcjonowania jej organów.
- 2a. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji może dotyczyć również sposobu żywienia i warunków chowu zwierząt, jeżeli informacja w tym zakresie została zadeklarowana przy wprowadzaniu artykułu rolno-spożywczego do obrotu.
- 2b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowy sposób kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz wzory dokumentów stwierdzających jakość handlową niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup, biorąc pod uwagę konieczność dostosowania sposobu dokonywania kontroli do wymagań związanych ze swobodnym przepływem towarów.
3. Nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym sprawuje Inspekcja Handlowa.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, na których jest dokonywana kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy, mając na względzie zabezpieczenie wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych spełniających wymagania w zakresie jakości handlowej oraz uwzględniając możliwości organizacyjne i techniczne Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 17a.

1. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawuje nadzór w zakresie jakości handlowej określonej przepisami Unii Europejskiej odnoszącymi się do:
 - 1) mięsa drobiowego;
 - 2) jaj;
 - 3) tusz wieprzowych;
 - 4) tusz wołowych;
 - 5) tusz innych zwierząt.
2. Jako laboratorium referencyjne w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej odnoszących się do mięsa drobiowego ustanawia się Centralne Laboratorium Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 17b.

1. Inspekcja wydaje świadectwa potwierdzające pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich, uprawniające do otrzymania refundacji wywozowych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących warunków udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych rodzajów wołowiny bez kości oraz w przepisach Unii Europejskiej dotyczących przyznawania specjalnych refundacji eksportowych w sektorze wołowiny i cielęciny.
2. Świadectwa, o których mowa w ust. 1, są wydawane na wniosek przedsiębiorcy, złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Inspekcję, po dokonaniu oceny mięsa wołowego w zakresie potwierdzenia jego tożsamości.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
 - 3) informacje o:
 - a) dacie i miejscu uboju oraz liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju, jeżeli wnioskodawca dokonuje uboju,
 - b) dacie i miejscu uboju, liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju oraz dacie i miejscu odkostnienia mięsa i liczbie tusz przeznaczonych do odkostnienia mięsa, jeżeli wnioskodawca dokonuje odkostnienia,
 - c) państwie przeznaczenia.
4. Do oceny mięsa wołowego i wydawania świadectw, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 31 ust. 2 i 3 oraz 5–7 stosuje się odpowiednio.
5. Za dokonanie czynności związanych z oceną mięsa wołowego, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za dokonanie oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej, w sposób i w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 8 pkt 2.

Art. 17c.

1. Inspekcja prowadzi kontrole prawidłowości dokonanych transakcji finansowych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej, z wyłączeniem refundacji eksportowych oraz działań objętych Planem Rozwoju Obszarów Wiejskich, zwane dalej „kontrolami”.
2. Kontrole są prowadzone na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez Państwa Członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylającego dyrektywę 77/435/EWG (Dz.Urz. WE L 388 z 30.12.1989, str. 18; Dz.Urz.

UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 208, z późn. zm.²⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 4045/89”.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rynków rolnych są organami właściwymi do:
 - 1) przeprowadzania analizy ryzyka w rozumieniu rozporządzenia nr 4045/89 w zakresie prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej, z wyłączeniem refundacji eksportowych;
 - 2) opracowywania projektu rocznego planu kontroli, o którym mowa w rozporządzeniu nr 4045/89;
 - 3) przekazywania Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych planu kontroli.
4. Do przeprowadzania kontroli, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 4045/89, stosuje się odpowiednio przepisy art. 24–28.
5. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych protokół z kontroli wraz z dokumentacją jej dotyczącą w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli.

Art. 18.

Zadania Inspekcji wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”;
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

Art. 19.

1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
2. Główny Inspektor wyłoniony w drodze konkursu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora. Kadencja Głównego Inspektora trwa 5 lat, licząc od dnia powołania. Główny Inspektor pełni obowiązki do dnia powołania jego następcy.
3. Zastępców Głównego Inspektora, w liczbie do trzech, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Głównego Inspektora.
4. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek Głównego Inspektora.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz.Urz. WE L 328 z 20.12.1994, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 17, str. 24; Dz.Urz. WE L 328 z 5.12.2002, str. 4; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 443.

5. Zastępcę wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora.

Art. 20.

1. Główny Inspektor koordynuje i nadzoruje działalność Inspekcji.
 2. Główny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
 3. Wojewódzcy inspektorzy wykonują swoje zadania przy pomocy wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.
 4. Wojewódzki inspektor może tworzyć oddziały wojewódzkiego inspektoratu, za zgodą Głównego Inspektora, w szczególności w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b.
 5. Główny Inspektor może tworzyć delegatury zamiejscowe Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
 6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych nadaje, w drodze zarządzenia, statut Głównemu Inspektoratowi. Statut określa w szczególności organizację Głównego Inspektoratu, rodzaje poszczególnych komórek organizacyjnych, zakres zadań oraz wzór znaku Inspekcji.
- <7. Pracownicy Inspekcji dokonujący kontroli granicznej artykułów rolno-spożywczych na granicy państwa są obowiązani do noszenia munduru.**
- 8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory i kolor munduru pracowników Inspekcji oraz wzór odznaki Inspekcji, mając na względzie odróżnienie pracowników Inspekcji od innych służb kontroli. >**

dodane ust. 7 i 8 w art. 20 wchodzi w życie z dn. 1 stycznia 2006 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 223, poz. 2220).

Art. 21.

W rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor, a organem wyższego stopnia – Główny Inspektor.

Art. 22.

1. Organy Inspekcji mogą upoważniać pracowników Inspekcji do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.
2. Organy Inspekcji do wydawania decyzji administracyjnych mogą upoważniać pracowników, którzy:
 - 1) ukończyli studia wyższe;
 - 2) posiadają kwalifikacje potwierdzone co 5 lat zdaniem egzaminu z zakresu towaroznawstwa i obowiązujących przepisów o jakości handlowej przed komisją kwalifikacyjną, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Rozdział 4

Postępowanie kontrolne

Art. 23.

1. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz warunków składowania i transportu tych artykułów ma na celu sprawdzenie, czy:
 - 1) artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta;
 - 2) artykuły rolno-spożywcze są składowane lub transportowane w sposób zapewniający zachowanie ich właściwej jakości handlowej;
 - 3) ilość i jakość składowanego artykułu rolno-spożywczego są zgodne z ustalonymi warunkami składowania.
2. Kontrola obejmuje co najmniej jedną z następujących czynności:
 - 1) sprawdzenie dokumentów umożliwiających identyfikację artykułu rolno-spożywczego, atestów jakościowych, wyników badań laboratoryjnych oraz innych dokumentów świadczących o jego jakości handlowej;
 - 2) sprawdzenie opakowania, oznakowania, prezentacji artykułu rolno-spożywczego oraz warunków jego przechowywania i transportu;
 - 3) oględziny artykułu rolno-spożywczego;
 - 4) pobranie próbek i wykonanie badań laboratoryjnych;
 - 5) ustalenie klasy jakości artykułu rolno-spożywczego;
 - 6) sprawdzanie sposobu produkcji artykułu rolno-spożywczego lub prawidłowości przebiegu procesu technologicznego, o ile wynika to z odrębnych przepisów.
3. Kontrole jakości handlowej owoców i warzyw wyprodukowanych i dostarczonych w danym roku gospodarczym przetwórcom, w rozumieniu przepisów o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych, prowadzone są na podstawie planu kontroli uzgodnionego z Prezesem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, na wniosek dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa właściwego ze względu na siedzibę przetwórcy lub organizacji producentów.

Art. 24.

Główny Inspektor, wojewódzcy inspektorzy oraz upoważnieni przez nich pracownicy Inspekcji, realizując zadania określone w ustawie oraz w odrębnych przepisach, uprawnieni są do:

- 1) wstępu do pomieszczeń lub do środków transportu kontrolowanych jednostek;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) żądania okazywania dokumentów związanych z przedmiotem kontroli;

4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań.

Art. 25.

1. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych pracownik Inspekcji okazuje legitymację służbową oraz pisemne upoważnienie do przeprowadzania kontroli oraz zapoznaje kontrolowanego z jego prawami i obowiązkami.
2. Kontrola, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a, odbywa się w obecności kierownika kontrolowanej jednostki, a w razie jego nieobecności – osoby upoważnionej lub innego pracownika.

Art. 26.

1. Dokumenty, artykuły rolno-spożywcze i inne przedmioty podlegające kontroli oraz pomieszczenia, w których dokonuje się czynności kontrolnych, o których mowa w art. 23 ust. 2, mogą być zabezpieczone w sposób określony w art. 27, jeśli jest to niezbędne dla dokonania kontroli.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych ulegających szybkim zmianom biochemicznym.

Art. 27.

1. Zabezpieczenie dokumentów i innych przedmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2, następuje przez dokonanie co najmniej jednej z następujących czynności:
 - 1) oddanie ich na przechowanie jednostce kontrolowanej w oddzielnym i opieczętowanym schowku lub pomieszczeniu;
 - 2) opieczętowanie ich i oddanie za pokwitowaniem na przechowanie kierownikowi lub innemu pracownikowi jednostki kontrolowanej;
 - 3) zabranie ich za pokwitowaniem do przechowania przez organ Inspekcji – w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania w jednostce kontrolowanej.
2. Zabezpieczenie artykułów rolno-spożywczych polega na oddaniu ich pod nadzór kierownikowi lub innemu pracownikowi kontrolowanej jednostki z zakazem wprowadzenia tych artykułów do obrotu.
3. Zabezpieczenie pomieszczeń następuje przez ich zamknięcie i opieczętowanie lub zaplombowanie.

Art. 28.

1. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół, jeżeli przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 10 ust. 2, nie stanowią inaczej.
2. Protokół zawiera w szczególności:
 - 1) czas trwania kontroli;
 - 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego kontrolę;
 - 3) dane identyfikujące kontrolowanego;

- 4) opis stanu faktycznego, stwierdzonego w wyniku kontroli, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości oraz, jeżeli jest to możliwe, z podaniem przyczyn ich powstania, a także osób odpowiedzialnych za ich zaistnienie;
 - 5) opis nieprawidłowości usuniętych w toku kontroli.
3. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki kontrolowanej, a w razie jego nieobecności – zastępcy kierownika lub innej osobie upoważnionej do zastępowania kierownika, a w razie nieobecności tych osób – osobie uczestniczącej w przeprowadzaniu kontroli.
 4. Przed podpisaniem protokołu osoby, o których mowa w ust. 3, mają prawo wnieść do niego swoje uwagi.
 5. Protokół kontroli podpisuje osoba, o której mowa w ust. 3; w razie odmowy złożenia podpisu przeprowadzający kontrolę zamieści o tym wzmiankę w protokole.
 6. Z wykonanych w toku kontroli czynności, w tym zabezpieczenia artykułów rolno-spożywczych, dokumentów lub innych przedmiotów, dokonania oględzin, pobrania próbek lub przeprowadzenia innych dowodów sporządza się odrębne protokoły, chyba że w toku czynności kontrolnych nie stwierdzono nieprawidłowości.
 - 6a. O sporządzeniu odrębnych protokołów z wykonania poszczególnych czynności, o których mowa w ust. 6, należy uczynić wzmiankę w protokole kontroli. W razie niestwierdzenia nieprawidłowości powyższe czynności kontrolne dokumentuje się w protokole kontroli.
 7. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie wymienionej w ust. 3.
 8. Protokoły z kontroli, o których mowa w art. 23 ust. 3, przekazuje się Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu kontroli.

Art. 29.

1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:
 - 1) zakazać wprowadzania do obrotu artykułu niespełniającego wymagań jakości handlowej lub wymagań w zakresie transportu lub składowania;
 - 2) nakazać poddanie artykułu, o którym mowa w pkt 1, określonym zabiegom;
 - 3) zakazać składowania artykułu w nieodpowiednich warunkach albo jego transportowania środkami transportu nienadającymi się do tego celu;
 - 4) przeklasyfikować artykuł rolno-spożywczy do niższej klasy, jeżeli artykuł ten nie spełnia wymagań jakościowych dla danej klasy jakości handlowej;
 - 5) nakazać zniszczenie artykułu, o którym mowa w pkt 1, na koszt jego posiadacza.
2. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 30.

1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b, w przypadku stwierdzenia niewłaściwej jakości handlowej organ Inspekcji, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu.
2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 30a.

1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. e, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może zakazać wprowadzenia do obrotu artykułu niespełniającego wymagań w zakresie chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych albo nazw specyficznego charakteru.
2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 30b.

Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, wojewódzki inspektor przekazuje kontrolowanej jednostce informację pokontrolną zawierającą zwięzły opis ustaleń i wnioski pokontrolne.

Art. 31.

1. Ocena jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwana dalej „oceną”, dokonywana jest na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy.
2. Ocena polega na sprawdzeniu, czy artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.
3. W celu dokonania oceny mogą być przeprowadzone badania laboratoryjne.
4. Po dokonaniu oceny wojewódzki inspektor wydaje świadectwo jakości handlowej.
5. Za dokonanie czynności związanych z oceną, za przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej pobiera się opłaty. W przypadku artykułów rolno-spożywczych przewożonych jednym środkiem transportu, w jednej ładowni lub w jednym kontenerze opłatę pobiera się za jedno świadectwo jakości handlowej oraz za jedną ocenę.
- 5a. Świadectwo jakości handlowej może być wydane podmiotowi, który nie złożył wniosku o dokonanie oceny, jeżeli przedsiębiorca składający wniosek, o którym mowa w ust. 1, wyraził na to zgodę.
6. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 5, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
7. Z przebiegu czynności pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych dla potrzeb oceny sporządza się protokół, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 28 ust. 3–6.

8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi:
- 1) wzór świadectwa jakości handlowej, mając na względzie potrzebę prawidłowej identyfikacji ocenianej partii artykułów rolno-spożywczych;
 - 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych stawki opłat za dojazd do miejsca oceny, czynności związane z dokonaniem oceny, badania laboratoryjne i wydawanie świadectw jakości handlowej oraz sposób i termin wnoszenia tych opłat, mając na względzie zakres i rodzaj czynności związanych z dokonaniem oceny oraz rzeczywiste koszty ponoszone w związku z dokonywaniem oceny, przeprowadzaniem badań i wydawaniem świadectw jakości handlowej.

Art. 32.

1. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w art. 17, przeprowadzane są:
 - 1) w laboratoriach Inspekcji;
 - 2) w laboratoriach Inspekcji Handlowej w odniesieniu do obrotu detalicznego.
2. Badania laboratoryjne związane z oceną jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w art. 31, są przeprowadzane w laboratoriach Inspekcji albo w innych laboratoriach posiadających akredytację.
3. W uzasadnionych przypadkach badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przeprowadzane na zlecenie właściwego organu Inspekcji przez inne wyspecjalizowane w danym zakresie laboratoria.
4. (uchylony).

Art. 33.

1. Do kontroli, oceny lub ustalania klas jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stosuje się urządzenia, które uzyskały pozytywną opinię właściwej jednostki, a pomiar dokonany za pomocą tych urządzeń zapewnia otrzymanie obiektywnych i wiarygodnych wyników w zakresie wymagań jakości handlowej.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, metody oceny, dopuszczalne tolerancje błędów oraz jednostki właściwe do wydawania opinii o urządzeniach, o których mowa w ust. 1, mając na względzie potencjał badawczy i zakres działania tych jednostek.

Art. 34.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia:

- 1) określi szczegółowe warunki pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych,
- 2) może określić metody analiz lub inne czynności związane z dokonywaniem kontroli lub oceny niektórych artykułów rolno-spożywczych,
- 3) może określić szczegółowe warunki ustalania klas jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych

– mając na względzie ich rodzaj i przeznaczenie.

Art. 35.

1. Pobieranie próbek, ustalanie klas jakości handlowej lub sposobu produkcji określonych artykułów rolno-spożywczych na zlecenie zainteresowanych przedsiębiorców mogą, poza pracownikami Inspekcji, przeprowadzać tylko osoby wpisane do rejestru rzeczoznawców, zwane dalej „rzeczoznawcami”.
2. Warunkiem wpisu do rejestru rzeczoznawców jest posiadanie wiedzy praktycznej i teoretycznej z zakresu zasad klasyfikacji, sposobu produkcji lub pobierania próbek danego rodzaju artykułów rolno-spożywczych, potwierdzane zdaniem, co 3 lata, egzaminu przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora.
3. Rejestr rzeczoznawców prowadzi wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rzeczoznawcy według specjalizacji w zakresie rodzajów artykułów rolno-spożywczych.
4. Decyzję o wpisie, odmowie wpisu bądź skreśleniu z rejestru rzeczoznawców wydaje wojewódzki inspektor prowadzący rejestr rzeczoznawców.
5. Osobie wpisanej do rejestru rzeczoznawców wojewódzki inspektor wydaje zaświadczenie o wpisie oraz imienną pieczęć.

Art. 36.

1. Rzeczoznawcy z przeprowadzonych czynności sporządzają protokół.
 - 1a. W zakresie ustalania klas jakości tusz zwierząt rzeźnych dopuszcza się sporządzanie protokołów w postaci wydruku komputerowego.
2. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki, w której wykonywane są czynności.
3. Kierownik jednostki ma prawo wnosić do protokołu swoje uwagi. O braku uwag należy uczynić wzmiankę w protokole.
4. Protokół sporządza się co najmniej w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie, o której mowa w ust. 2.
5. Protokół należy przechowywać co najmniej rok od daty jego sporządzenia.

Art. 37.

Skreślenie z listy rzeczoznawców następuje w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo;
- 3) rezygnacji złożonej przez rzeczoznawcę;
- 4) nieprzestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących wykonywanych czynności;
- 5) wykazania oczywistej nieudolności lub niedbałości przy wykonywaniu obowiązków;

- 6) nieuzasadnionej odmowy przeprowadzenia klasyfikacji artykułu rolno-spożywczego;
- 7) niezdania egzaminu, o którym mowa w art. 35 ust. 2;
- 8) nierzetelnego i stronniczego wykonywania obowiązków.

Art. 38.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) sposób przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 35 ust. 2 oraz w art. 22 ust. 2 pkt 2, sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej, wysokość wynagrodzenia jej członków oraz wzory zaświadczeń o wpisaniu do rejestru rzeczoznawców, pieczęci imiennej rzeczoznawców i protokołów, o których mowa w art. 36, mając na względzie zapewnienie rzetelnej i obiektywnej kontroli artykułów rolno-spożywczych;
- 2) stawki opłat za szkolenie rzeczoznawców oraz za egzaminy kwalifikacyjne na rzeczoznawców, mając na względzie rzeczywiste koszty przeprowadzania szkoleń i egzaminów.

Art. 39.

1. Przedsiębiorcy, u których organy Inspekcji przeprowadziły kontrolę, w tym pobrały próbki, są obowiązani wnieść opłaty za przeprowadzenie czynności związanych z dokonaniem kontroli oraz przeprowadzeniem badań laboratoryjnych tych próbek, jeżeli w wyniku tej kontroli stwierdzono, że artykuły rolno-spożywcze nie odpowiadają wymaganiom w zakresie jakości handlowej wynikającym z przepisów o jakości handlowej lub wymaganiom dodatkowym zadeklarowanym przez producenta.
2. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w ust. 1, mając na względzie koszty pobrania próbek, koszty dojazdu osób pobierających próbki, a także koszty przeprowadzonych badań laboratoryjnych i innych czynności związanych z dokonaniem kontroli.

Rozdział 5

Przepis karny

Art. 40.

1. Kto:

- 1) utrudnia organowi Inspekcji przeprowadzanie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo kontroli składowania lub transportowania tych artykułów,

- 2) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej wynikającej z przepisów o jakości handlowej oraz deklarowanej przez producenta lub wprowadzającego do obrotu,
 - 3) stosuje do oceny lub ustalenia klas jakości artykułów rolno-spożywczych urzędnicy, które nie uzyskały pozytywnej opinii właściwej jednostki,
 - 4) składowe lub transportuje artykuły rolno-spożywcze w sposób niezapewniający utrzymania ich właściwej jakości handlowej,
 - 5) nie zgłasza wojewódzkiemu inspektorowi podjęcia lub zaprzestania działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania lub obrotu artykułami rolno-spożywczymi, określonej w art. 12
- podlega karze grzywny.

2. Kto:

- 1) dostarcza jaja do odbiorców innych niż określone w art. 4 rozporządzenia nr 1907/90/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 173 z 6.07.1990),
 - 2) miesza jaja kurze z jajami innych gatunków drobiu,
 - 3) nie prowadzi rejestru dostawców jaj albo prowadzi go niezgodnie z przepisami art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1907/90/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 173 z 6.07.1990)
- podlega karze grzywny.

3. Kto:

- 1) prowadząc zakład pakowania:
 - a) nie dokonuje klasyfikacji, pakowania i znakowania jaj albo dokonuje tych czynności niezgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 340 z 24.12.2003),
 - b) nie prowadzi lub nie przechowuje oddzielnej ewidencji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 26 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 340 z 24.12.2003),
- 2) nie znakuje jaj w terminie albo znakuje je niezgodnie z przepisami art. 8 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 340 z 24.12.2003),
- 3) będąc producentem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 340 z 24.12.2003),

- 4) prowadząc punkt odbioru lub będąc hurtownikiem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z art. 27 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 340 z 24.12.2003)

– podlega karze grzywny.

4. Kto:

- 1) prowadząc rzeźnię:

- a) nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991),

- b) nie prowadzi systematycznej kontroli zawartości wody wchłoniętej albo prowadzi ją niezgodnie z przepisami art. 14a ust. 3 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu lub nie podejmuje czynności określonych w art. 14a ust. 3 tego rozporządzenia (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991),

- 2) będąc producentem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991),

- 3) będąc producentem pasz lub dostawcą pasz nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2a rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991),

- 4) prowadząc zakład wylęgowy nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2b rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991),

- 5) prowadząc rzeźnię nie wykonuje czynności, o których mowa w art. 14a ust. 2 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991)

– podlega karze grzywny.

- 4a. Kto, wbrew obowiązkowi określonymu w art. 5 rozporządzenia nr 4045/89, nie udostępnia dokumentów lub nie udziela informacji objętych zakresem kontroli – podlega karze grzywny.
5. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1–4a, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41. (pominięty).

Art. 42. (pominięty).

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 43.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz pracownicy Centralnego Inspektoratu Standaryzacji stają się pracownikami Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy.

Art. 44.

Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzone przez organy Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, na podstawie ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 23, poz. 293, Nr 89, poz. 991 i Nr 114, poz. 1191 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 19) oraz przez Centralny Inspektorat Standaryzacji, na podstawie ustawy z dnia 12 września 1996 r. o państwowym nadzorze standaryzacyjnym towarów rolno-spożywczych w obrocie z zagranicą (Dz.U. Nr 124, poz. 584), przejmują odpowiednio do zakresu swojego działania organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 45.

W okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy do wydawania decyzji administracyjnych mogą być upoważniani pracownicy Inspekcji niespełniający warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2.

Art. 46.

Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie, oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz wojewódzkich inspektoratów skupu i przetwórstwa artykułów rolnych, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwały zarząd lub w zarząd Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i wojewódzkich inspektoratów;
- 2) nieruchomości, stanowiące własność Centralnego Inspektoratu Standaryzacji, stają się własnością Skarbu Państwa pozostającą w trwałym zarządzie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a pozostałe mienie, stanowiące własność Centralnego Inspektoratu Standaryzacji lub mienie Skarbu Państwa będące we władaniu Centralnego Inspektoratu Standaryzacji, staje się z mocy prawa mieniem Skarbu Państwa, będącym w zarządzie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 3) wierzytelności i zobowiązania Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz Centralnego Inspektoratu Standaryzacji stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 4) wierzytelności i zobowiązania wojewódzkich inspektoratów skupu i przetwórstwa artykułów rolnych stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 46a.

Ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o:

- 1) Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych – należy przez to rozumieć Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 2) Głównym Inspektorze Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych – należy przez to rozumieć Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 3) wojewódzkim inspektorze skupu i przetwórstwa artykułów rolnych – należy przez to rozumieć wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 4) Głównym Inspektoracie Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych – należy przez to rozumieć Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 5) wojewódzkim inspektoracie skupu i przetwórstwa artykułów rolnych – należy przez to rozumieć wojewódzki inspektorat jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 47. (pominięty).

Art. 48.

Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 23, poz. 293, Nr 89, poz. 991 i Nr 114, poz. 1191 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 19);
- 2) ustawa z dnia 12 września 1996 r. o państwowym nadzorze standaryzacyjnym towarów rolno-spożywczych w obrocie z zagranicą (Dz.U. Nr 124, poz. 584).

Art. 49.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

USTAWA
z dnia 21 grudnia 2000 r.

o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych³⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa reguluje sprawy jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz organizację i zasady działania Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 2.

Przepisy ustawy nie dotyczą:

- 1) artykułów rolno-spożywczych wytwarzanych na własny użytek,
- 2) materiału siewnego roślin rolniczych, ogrodniczych i zielarskich w rozumieniu przepisów o nasiennictwie,
- 3) sprzedaży artykułów rolno-spożywczych dokonywanej przez ich producentów w gospodarstwie bezpośrednio konsumentom,
- 4) wymagań zdrowotnych, sanitarnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych dotyczących artykułów rolno-spożywczych określonych w odrębnych przepisach.

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145, Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 208, poz. 2020, Nr 223, poz. 2220 i 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386, Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 14, poz. 115, Nr 100, poz. 834, Nr 163, poz. 1362.

³⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do których należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 186 z 30.06.1989),
- 2) dyrektywy 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych (Dz.Urz. WE L 186 z 30.06.1989),
- 3) dyrektywy 91/238/EWG z dnia 22 kwietnia 1991 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych towaru do którego należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 107 z 27.04.1991),
- 4) dyrektywy 92/11/EWG z dnia 3 marca 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru do której należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 65 z 11.03.1992),
- 5) dyrektywy 2000/13/WE z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.Urz. WE L 109 z 06.05.2000, z późn. zm.).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie - z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej - dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - wydanie specjalne.

- 5) owoców i warzyw, których wymagania jakości handlowej określają przepisy Unii Europejskiej.

Art. 3.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) artykuły rolno-spożywcze - produkty rolne, runo leśne, dziczyznę, organizmy morskie i słodkowodne w postaci surowców, półproduktów oraz wyrobów gotowych otrzymywanych z tych surowców i półproduktów, w tym środki spożywcze,
- 2) żywność (środek spożywczy) - każdą substancję lub produkt w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.Urz. WE L 31 z 01.02.2002),
- 3) (uchylony),
- 4) obrót - czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2,
- 5) jakość handlowa - cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nie objęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi,
- 6) artykuł rolno-spożywczy w opakowaniu jednostkowym - artykuł rolno-spożywczy przeznaczony do obrotu, umieszczony, przed wprowadzeniem go do obrotu, w opakowaniu uniemożliwiającym zmianę zawartości bez otwierania lub zmiany opakowania, bez względu na to, czy opakowanie obejmuje cały artykuł rolno-spożywczy, czy jego część,
- 7) partia produkcyjna - określoną ilość artykułu rolno-spożywczego wyprodukowanego, przetworzonego lub zapakowanego w praktycznie takich samych warunkach,
- 8) próbka - część partii produkcyjnej pobraną jednorazowo, w sposób losowy, w celu kontroli lub oceny w zakresie jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego,
- 9) producent - osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która:
 - a) produkuje lub paczkuje artykuły rolno-spożywcze, lub
 - b) wprowadza artykuły rolno-spożywcze do obrotu, jeżeli działalność ta jest zarejestrowana na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej.

Rozdział 2

Jakość handlowa

Art. 4.

1. Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.
2. Określenie wymagań w zakresie jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego może nastąpić w szczególności przez ustalenie jego klasy jakości.

Art. 5.

Opakowania artykułów rolno-spożywczych wprowadzanych do obrotu powinny zapewniać zachowanie cech istotnych dla danego rodzaju artykułu rolno-spożywczego, decydujących o jego tożsamości.

Art. 6.

1. Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze są oznakowane.
2. Znakowanie artykułów rolno-spożywczych powinno być wykonane w języku polskim, w sposób czytelny, zrozumiały i widoczny, a w odniesieniu do artykułów rolno-spożywczych w opakowaniach jednostkowych także w sposób nieusuwalny.
3. Wymóg znakowania w języku polskim, określony w ust. 2, nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych wywożonych za granicę.
4. Oznakowanie obejmuje wszelkie informacje w postaci wyrazów, opisu, znaku towarowego, firmy, elementów graficznych lub symboli odnoszące się do artykułów rolno-spożywczych, umieszczone na opakowaniu, w dokumencie, na ulotce, etykiecie, obwolucie albo zawieszce, które są dołączone do danego artykułu rolno-spożywczego, lub też go dotyczą.
5. Oznakowanie artykułu rolno-spożywczego nie może w szczególności wprowadzać w błąd konsumenta co do tożsamości tego artykułu, w tym jego rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, pochodzenia oraz sposobu produkcji, lub sugerować, że artykuł ten posiada specjalne właściwości, jeżeli ich nie posiada lub jeżeli inne podobne artykuły rolno-spożywcze posiadają takie właściwości.

Art. 7.

1. W oznakowaniu środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych, przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, podaje się:
 - 1) nazwę środka spożywczego,
 - 2) dane identyfikujące producenta, w tym firmę lub nazwę ze wskazaniem formy prawnej i jego adres, a w przypadku osoby fizycznej - imię i nazwisko oraz nazwę, pod którą osoba ta wykonuje działalność, oraz jej adres,

- 3) inne dane niezbędne do identyfikacji środka spożywczego, istotne z punktu widzenia konsumenta.
2. Nazwa środka spożywczego ma precyzyjnie informować konsumenta o rodzaju środka spożywczego, umożliwiać odróżnienie go od podobnych środków spożywczych. Nazwie powinny towarzyszyć informacje dotyczące postaci środka spożywczego lub procesów technologicznych stosowanych w produkcji, w szczególności określające, czy jest to środek: sproszkowany, liofilizowany, głęboko mrożony, zagęszczony, wędzony - w przypadku gdy brak tej informacji może wprowadzić konsumenta w błąd.
3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku środków spożywczych w opakowaniach zbiorczych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, jeżeli treść oznakowania na opakowaniu jednostkowym umieszczonym w takim opakowaniu zbiorczym jest widoczna dla konsumenta.
4. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, jeżeli największa powierzchnia tego opakowania nie przekracza 10 cm².
5. Artykuły rolno-spożywcze, inne niż środki spożywcze w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, znakuje się przez zamieszczenie informacji zawierającej nazwę artykułu oraz inne istotne z punktu widzenia konsumenta dane niezbędne do identyfikacji tego artykułu.
6. Informacje, o których mowa w ust. 5, w przypadku artykułów rolno-spożywczych:
 - 1) w opakowaniach jednostkowych - umieszcza się na opakowaniu albo na etykiecie, obwolucie lub zawieszce trwale przymocowanej do opakowania,
 - 2) nieopakowanych albo w opakowaniach zbiorczych - umieszcza się w dokumentach przewozowych lub podaje na wywieszkach w miejscu sprzedaży.

Art. 7a.

1. Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu znakuje się ponadto widocznym, czytelnym i nieusuwalnym kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej, umożliwiającym identyfikację artykułu rolno-spożywczego z danej partii produkcyjnej.
2. Kod identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1, jest nadawany przez producenta.

Art. 8. (uchylony).

Art. 9.

Artykuły rolno-spożywcze należy składować i transportować w sposób zapewniający utrzymanie ich właściwej jakości handlowej.

Art. 10.

1. Artykuły rolno-spożywcze przywożone z zagranicy mogą być dopuszczone do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, pod warunkiem przeprowadze-

nia kontroli jakości handlowej przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i sporządzenia protokołu z tej kontroli.

- 1a. W przypadku konieczności wykonania badań laboratoryjnych artykuły, o których mowa w ust. 1, mogą być za zgodą organu celnego:
 - 1) składowane w miejscu i na warunkach określonych przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, do czasu uzyskania wyników badań pobranych przez ten organ próbek, albo
 - 2) skierowane do miejsca przeznaczenia i poddane badaniom laboratoryjnym przez właściwy miejscowo organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
2. W przypadku wydania przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych decyzji o zakazie wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu, o której mowa w art. 30 ust. 1, organ celny odmawia przyjęcia zgłoszenia celnego, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi wykaz artykułów rolno-spożywczych, o których mowa w ust. 1, oraz ich minimalne ilości podlegające kontroli jakości handlowej, kierując się znaczeniem tych artykułów dla rynku krajowego.

Art. 11.

Artykuły rolno-spożywcze przeznaczone do wywozu za granicę mogą nie spełniać wymagań w zakresie jakości handlowej określonych w ustawie, jeżeli artykuły te spełniają wymagania odbiorcy.

Art. 12.

1. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania i obrotu artykułami rolno-spożywczymi podlega zgłoszeniu wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zgłaszającego, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy :
 - 1) rolników, w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, w zakresie prowadzonej działalności rolniczej,
 - 2) podjęcia działalności gospodarczej w zakresie obrotu detalicznego artykułami rolno-spożywczymi.
3. Zgłoszenia dokonuje się nie później niż w dniu rozpoczęcia działalności gospodarczej; zgłoszenie zawiera:
 - 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i siedzibę zgłaszającego,
 - 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej, w tym informację o działalności eksportowej,
 - 3) wskazanie miejsca produkcji, składowania lub konfekcjonowania artykułów rolno-spożywczych.

- 3a. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3, dołącza się aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej.
4. Zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, należy zgłosić wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.

Art. 13.

1. Artykuły rolno-spożywcze charakteryzujące się specyficznymi cechami jakości handlowej lub wymaganiami jakości handlowej, w szczególności w zakresie sposobu produkcji, składu lub właściwości organoleptycznych, mogą być oznakowane znakiem jakości.
 2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku jakości, mając na względzie, aby znak kojarzył się powszechnie z produkcją roślinną lub zwierzęcą.
 3. Znak jakości przyznaje minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
 4. Wniosek o przyznanie znaku jakości producent artykułu rolno-spożywczego składa do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
- 5-11. (uchylone).

Art. 14.

1. Znak jakości przyznawany jest na okres 3 lat.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych może, w drodze decyzji, cofnąć przyznanie znaku jakości przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli artykuł rolno-spożywczy przestanie spełniać wymagania jakościowe, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 15.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

- 1) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi szczegółowy zakres i sposób znakowania środków spożywczych, w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych oraz bez opakowań, przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta,
- 2) może określić inne szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup,
- 3) może określić szczegółowe wymagania w zakresie składowania lub transportu niektórych artykułów rolno-spożywczych,
- 4) określi szczegółowy zakres i sposób znakowania niektórych grup i rodzajów artykułów rolno-spożywczych kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej,

- 5) może określić sposób żywienia lub warunki chowu zwierząt, mające wpływ na jakość handlową artykułów rolno-spożywczych otrzymywanych z tych zwierząt,
- 6) może określić szczegółowy zakres i sposób znakowania opakowań niektórych grup i rodzajów artykułów rolno-spożywczych nieprzeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta

- mając na względzie konieczność zapewnienia nabywcy niezbędnych informacji umożliwiających porównanie nabywanego artykułu rolno-spożywczego z innymi artykułami rolno-spożywczymi tego samego rodzaju, zapobieganie nieuczciwym praktykom rynkowym oraz zapewnienie właściwej jakości handlowej tych artykułów.

Art. 15a.

1. Wprowadzane do obrotu tusze wieprzowe oraz tusze wołowe poddaje się klasyfikacji niezwłocznie po uboju i oznacza się znakiem klasy jakości handlowej ustalonej dla danej tuszy.
2. Wprowadzane do obrotu tusze innych zwierząt mogą być klasyfikowane i oznaczane znakiem klasy jakości handlowej.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:
 - 1) tusz pochodzących ze świń użytych do rozrodu,
 - 2) tusz wieprzowych pochodzących z rzeźni, w których:
 - a) przeprowadza się ubój nie więcej niż 200 świń tygodniowo średniorocznie lub
 - b) dokonuje się uboju i rozbioru świń urodzonych i tuczonych w tuczarniach tych rzeźni,
 - 3) tusz wołowych pochodzących z rzeźni, w których:
 - a) przeprowadza się ubój nie więcej niż 75 sztuk bydła dorosłego tygodniowo średniorocznie lub
 - b) dokonuje się uboju niewielkich ilości zwierząt na podstawie umowy z właścicielem.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:
 - 1) określi szczegółowy sposób oznaczania klasy jakości handlowej tusz wieprzowych oraz tusz wołowych,
 - 2) może określić rodzaje tusz innych zwierząt oznaczanych znakiem klasy jakości handlowej oraz sposób ich oznaczania tym znakiem

- mając na względzie potrzebę zastosowania do tych czynności odpowiednich urządzeń, określenia warunków klasyfikacji umożliwiającej jednolitą rejestrację cen rynkowych oraz zapewnienia odpowiedniej zapłaty producentom.

Rozdział 3

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych

Art. 16.

1. Tworzy się Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwaną dalej „Inspekcją”.
2. Inspekcja podlega ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Art. 17.

1. Do zadań Inspekcji należy :

- 1) nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych, a w szczególności:
 - a) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji i obrocie, w tym wywożonych za granicę,
 - b) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy, w tym kontrola graniczna tych artykułów,
 - c) dokonywanie oceny i wydawanie świadectw w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
 - d) powiadamianie podpunktu krajowego punktu kontaktowego w ramach sieci systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (systemu RASFF) o podjętych decyzjach dotyczących niebezpiecznych artykułów rolno-spożywczych,
 - e) kontrola artykułów rolno-spożywczych posiadających zarejestrowane, na podstawie odrębnych przepisów, chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne albo nazwy specyficznego charakteru oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach,
- 2) kontrola warunków składowania i transportu artykułów rolno-spożywczych,
- 3) gromadzenie i przetwarzanie informacji o sytuacji na rynkach rolnych,
- 4) współpraca z właściwymi organami administracji rządowej w województwie, organami innych inspekcji, urzędami celnymi, Policją, jednostkami samorządu terytorialnego oraz państwowymi jednostkami organizacyjnymi realizującymi politykę rolną państwa,
- 4a) współpraca z jednostkami organizacyjnymi pełniącymi funkcję agencji płatniczych w zakresie realizacji Wspólnej Polityki Rolnej,
- 5) współpraca z organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się jakością handlową artykułów rolno-spożywczych oraz ich obrotem międzynarodowym lub uczestnictwo w pracach tych organizacji;
- 6) udzielanie informacji i szkolenie w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej lub ustalania klas jakości handlowej oraz metod i badań artykułów rolno-spożywczych,

- 7) współpraca z urzędowymi jednostkami kontrolnymi w innych państwach w zakresie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym wymienianie informacji lub próbek artykułów rolno-spożywczych,
 - 8) wykonywanie innych zadań określonych w przepisach odrębnych.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizacji Inspekcji, mając na względzie usprawnienie i ujednoczenie funkcjonowania jej organów.
- 2a. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji może dotyczyć również sposobu żywienia i warunków chowu zwierząt, jeżeli informacja w tym zakresie została zadeklarowana przy wprowadzaniu artykułu rolno-spożywczego do obrotu.
 - 2b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowy sposób kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz wzory dokumentów stwierdzających jakość handlową niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup, biorąc pod uwagę konieczność dostosowania sposobu dokonywania kontroli do wymagań związanych ze swobodnym przepływem towarów.
3. Nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym sprawuje Inspekcja Handlowa.
 4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, na których jest dokonywana kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy, mając na względzie zabezpieczenie wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych spełniających wymagania w zakresie jakości handlowej oraz uwzględniając możliwości organizacyjne i techniczne Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 17a.

1. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawuje nadzór w zakresie jakości handlowej określonej przepisami Unii Europejskiej odnoszącymi się do:
 - 1) mięsa drobiowego,
 - 2) jaj,
 - 3) tusz wieprzowych,
 - 4) tusz wołowych,
 - 5) tusz innych zwierząt.
2. Jako laboratorium referencyjne w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej odnoszących się do mięsa drobiowego ustanawia się Centralne Laboratorium Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 17b.

1. Inspekcja wydaje świadectwa potwierdzające pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich, uprawniające do otrzymania refundacji wywozowych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących warunków udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych rodzajów wołowiny bez kości oraz w przepisach Unii Europejskiej dotyczących przyznawania specjalnych refundacji eksportowych w sektorze wołowiny i cielęciny.
2. Świadectwa, o których mowa w ust. 1, są wydawane na wniosek przedsiębiorcy, złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Inspekcję, po dokonaniu oceny mięsa wołowego w zakresie potwierdzenia jego tożsamości.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy,
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany,
 - 3) informacje o:
 - a) dacie i miejscu uboju oraz liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju, jeżeli wnioskodawca dokonuje uboju,
 - b) dacie i miejscu uboju, liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju oraz dacie i miejscu odkostnienia mięsa i liczbie tusz przeznaczonych do odkostnienia mięsa, jeżeli wnioskodawca dokonuje odkostnienia,
 - c) państwie przeznaczenia.
4. Do oceny mięsa wołowego i wydawania świadectw, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 31 ust. 2 i 3 oraz 5-7 stosuje się odpowiednio.
5. Za dokonanie czynności związanych z oceną mięsa wołowego, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za dokonanie oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej, w sposób i w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 8 pkt 2.

Art. 17c.

1. Inspekcja prowadzi kontrole prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej, z wyłączeniem refundacji eksportowych oraz działań objętych Planem Rozwoju Obszarów Wiejskich, zwane dalej „kontrolami”.
2. Kontrole są prowadzone na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez Państwa Członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylającego dyrektywę 77/435/EWG (Dz.Urz. WE L 388 z 30.12.1989, str. 18; Dz.Urz.

UE Polskie wydanie specjalne, Rozdz. 3, t. 9, str. 208, z późn. zm.⁴⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 4045/89”.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rynków rolnych są organami właściwymi do:
 - 1) przeprowadzania analizy ryzyka w rozumieniu rozporządzenia nr 4045/89 w zakresie prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej, z wyłączeniem refundacji eksportowych,
 - 2) opracowywania projektu rocznego planu kontroli, o którym mowa w rozporządzeniu nr 4045/89,
 - 3) przekazywania Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych planu kontroli.
4. Do przeprowadzania kontroli, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 4045/89, stosuje się odpowiednio przepisy art. 24-28.
5. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych protokół z kontroli wraz z dokumentacją jej dotyczącą w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli.

Art. 18.

Zadania Inspekcji wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”,
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

Art. 19.

1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
2. Główny Inspektor wyłoniony w drodze konkursu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora. Kadencja Głównego Inspektora trwa 5 lat, licząc od dnia powołania. Główny Inspektor pełni obowiązki do dnia powołania jego następcy.
3. Zastępców Głównego Inspektora, w liczbie do trzech, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Głównego Inspektora.
4. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek Głównego Inspektora.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz.Urz. WE L 328 z 20.12.1994, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, Rozdz. 3, t. 17, str. 24; Dz.Urz. WE L 328 z 5.12.2002, str. 4; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, Rozdz. 3, t. 37, str. 443.

5. Zastępcę wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora.

Art. 20.

1. Główny Inspektor koordynuje i nadzoruje działalność Inspekcji.
 2. Główny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
 3. Wojewódzcy inspektorzy wykonują swoje zadania przy pomocy wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.
 4. Wojewódzki inspektor może tworzyć oddziały wojewódzkiego inspektoratu, za zgodą Głównego Inspektora, w szczególności w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b).
 5. Główny Inspektor może tworzyć delegatury zamiejscowe Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
 6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych nadaje, w drodze zarządzenia, statut Głównemu Inspektoratowi. Statut określa w szczególności organizację Głównego Inspektoratu, rodzaje poszczególnych komórek organizacyjnych, zakres zadań oraz wzór znaku Inspekcji.
- <7. Pracownicy Inspekcji dokonujący kontroli granicznej artykułów rolno-spożywczych na granicy państwa są obowiązani do noszenia munduru.**
- 8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory i kolor munduru pracowników Inspekcji oraz wzór odznaki Inspekcji, mając na względzie odróżnienie pracowników Inspekcji od innych służb kontroli. >**

Art. 21.

W rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor, a organem wyższego stopnia - Główny Inspektor.

dodane ust. 7 i 8 w art. 20 wchodzi w życie z dn. 1 stycznia 2006 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 223, poz. 2220).

Art. 22.

1. Organy Inspekcji mogą upoważniać pracowników Inspekcji do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.
2. Organy Inspekcji do wydawania decyzji administracyjnych mogą upoważniać pracowników, którzy:
 - 1) ukończyli studia wyższe,
 - 2) posiadają kwalifikacje potwierdzone co 5 lat zdaniem egzaminu z zakresu towaroznawstwa i obowiązujących przepisów o jakości handlowej przed komisją kwalifikacyjną, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Rozdział 4

Postępowanie kontrolne

Art. 23.

1. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz warunków składowania i transportu tych artykułów ma na celu sprawdzenie czy:
 - 1) artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta,
 - 2) artykuły rolno-spożywcze są składowane lub transportowane w sposób zapewniający zachowanie ich właściwej jakości handlowej,
 - 3) ilość i jakość składowanego artykułu rolno-spożywczego są zgodne z ustalonymi warunkami składowania.
2. Kontrola obejmuje co najmniej jedną z następujących czynności:
 - 1) sprawdzenie dokumentów umożliwiających identyfikację artykułu rolno-spożywczego, atestów jakościowych, wyników badań laboratoryjnych oraz innych dokumentów świadczących o jego jakości handlowej,
 - 2) sprawdzenie opakowania, oznakowania, prezentacji artykułu rolno-spożywczego oraz warunków jego przechowywania i transportu,
 - 3) oględziny artykułu rolno-spożywczego,
 - 4) pobranie próbek i wykonanie badań laboratoryjnych,
 - 5) ustalenie klasy jakości artykułu rolno-spożywczego,
 - 6) sprawdzanie sposobu produkcji artykułu rolno-spożywczego lub prawidłowości przebiegu procesu technologicznego, o ile wynika to z odrębnych przepisów.
3. Kontrole jakości handlowej owoców i warzyw wyprodukowanych i dostarczonych w danym roku gospodarczym przetwórcom, w rozumieniu przepisów o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych, prowadzone są na podstawie planu kontroli uzgodnionego z Prezesem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, na wniosek dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa właściwego ze względu na siedzibę przetwórcy lub organizacji producentów.

Art. 24.

Główny Inspektor, wojewódzcy inspektorzy oraz upoważnieni przez nich pracownicy Inspekcji, realizując zadania określone w ustawie oraz w odrębnych przepisach, uprawnieni są do:

- 1) wstępu do pomieszczeń lub do środków transportu kontrolowanych jednostek,
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli,
- 3) żądania okazywania dokumentów związanych z przedmiotem kontroli,

4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań.

Art. 25.

1. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych pracownik Inspekcji okazuje legitymację służbową oraz pisemne upoważnienie do przeprowadzania kontroli oraz zapoznaje kontrolowanego z jego prawami i obowiązkami.
2. Kontrola, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a), odbywa się w obecności kierownika kontrolowanej jednostki, a w razie jego nieobecności - osoby upoważnionej lub innego pracownika.

Art. 26.

1. Dokumenty, artykuły rolno-spożywcze i inne przedmioty podlegające kontroli oraz pomieszczenia, w których dokonuje się czynności kontrolnych, o których mowa w art. 23 ust. 2, mogą być zabezpieczone w sposób określony w art. 27, jeśli jest to niezbędne dla dokonania kontroli.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych ulegających szybkim zmianom biochemicznym.

Art. 27.

1. Zabezpieczenie dokumentów i innych przedmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2, następuje przez dokonanie co najmniej jednej z następujących czynności:
 - 1) oddanie ich na przechowanie jednostce kontrolowanej w oddzielnym i opieczętowanym schowku lub pomieszczeniu,
 - 2) opieczętowanie ich i oddanie za pokwitowaniem na przechowanie kierownikowi lub innemu pracownikowi jednostki kontrolowanej,
 - 3) zabranie ich za pokwitowaniem do przechowania przez organ Inspekcji - w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania w jednostce kontrolowanej.
2. Zabezpieczenie artykułów rolno-spożywczych polega na oddaniu ich pod nadzór kierownikowi lub innemu pracownikowi kontrolowanej jednostki z zakazem wprowadzenia tych artykułów do obrotu.
3. Zabezpieczenie pomieszczeń następuje przez ich zamknięcie i opieczętowanie lub zaplombowanie.

Art. 28.

1. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół, jeżeli przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 10 ust. 2 nie stanowią inaczej.
2. Protokół zawiera w szczególności:
 - 1) czas trwania kontroli,
 - 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego kontrolę,
 - 3) dane identyfikujące kontrolowanego,

- 4) opis stanu faktycznego, stwierdzonego w wyniku kontroli, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości oraz, jeżeli jest to możliwe, z podaniem przyczyn ich powstania, a także osób odpowiedzialnych za ich zaistnienie,
 - 5) opis nieprawidłowości usuniętych w toku kontroli.
3. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki kontrolowanej, a w razie jego nieobecności - zastępcy kierownika lub innej osobie upoważnionej do zastępowania kierownika, a w razie nieobecności tych osób - osobie uczestniczącej w przeprowadzaniu kontroli.
 4. Przed podpisaniem protokołu osoby, o których mowa w ust. 3, mają prawo wnieść do niego swoje uwagi.
 5. Protokół kontroli podpisuje osoba, o której mowa w ust. 3; w razie odmowy złożenia podpisu przeprowadzający kontrolę zamieści o tym wzmiankę w protokole.
 6. Z wykonanych w toku kontroli czynności, w tym zabezpieczenia artykułów rolno-spożywczych, dokumentów lub innych przedmiotów, dokonania oględzin, pobrania próbek lub przeprowadzenia innych dowodów sporządza się odrębne protokoły, chyba że w toku czynności kontrolnych nie stwierdzono nieprawidłowości.
 - 6a. O sporządzeniu odrębnych protokołów z wykonania poszczególnych czynności, o których mowa w ust. 6, należy uczynić wzmiankę w protokole kontroli. W razie niestwierdzenia nieprawidłowości powyższe czynności kontrolne dokumentuje się w protokole kontroli.
 7. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie wymienionej w ust. 3.
 8. Protokoły z kontroli, o których mowa w art. 23 ust. 3, przekazuje się Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu kontroli.

Art. 29.

1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a), wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:
 - 1) zakazać wprowadzania do obrotu artykułu niespełniającego wymagań jakości handlowej lub wymagań w zakresie transportu lub składowania,
 - 2) nakazać poddanie artykułu, o którym mowa w pkt 1, określonym zabiegom,
 - 3) zakazać składowania artykułu w nieodpowiednich warunkach albo jego transportowania środkami transportu nienadającymi się do tego celu,
 - 4) przeklasyfikować artykuł rolno-spożywczy do niższej klasy, jeżeli artykuł ten nie spełnia wymagań jakościowych dla danej klasy jakości handlowej,
 - 5) nakazać zniszczenie artykułu, o którym mowa w pkt 1, na koszt jego posiadacza.
2. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 30.

1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b), w przypadku stwierdzenia niewłaściwej jakości handlowej organ Inspekcji, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu.
2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 30a.

1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. e), wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może zakazać wprowadzenia do obrotu artykułu niespełniającego wymagań w zakresie chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych albo nazw specyficznego charakteru.
2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 30b.

Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, wojewódzki inspektor przekazuje kontrolowanej jednostce informację pokontrolną zawierającą zwięzły opis ustaleń i wnioski pokontrolne.

Art. 31.

1. Ocena jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwana dalej „oceną”, dokonywana jest na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy.
2. Ocena polega na sprawdzeniu, czy artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.
3. W celu dokonania oceny mogą być przeprowadzone badania laboratoryjne.
4. Po dokonaniu oceny, wojewódzki inspektor wydaje świadectwo jakości handlowej.
5. Za dokonanie czynności związanych z oceną, za przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej pobiera się opłaty. W przypadku artykułów rolno-spożywczych przewożonych jednym środkiem transportu, w jednej ładowni lub w jednym kontenerze opłatę pobiera się za jedno świadectwo jakości handlowej oraz za jedną ocenę.
- 5a. Świadectwo jakości handlowej może być wydane podmiotowi, który nie złożył wniosku o dokonanie oceny, jeżeli przedsiębiorca składający wniosek, o którym mowa w ust. 1, wyraził na to zgodę.
6. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 5, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
7. Z przebiegu czynności pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych dla potrzeb oceny sporządza się protokół, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 28 ust. 3-6.

8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi:
- 1) wzór świadectwa jakości handlowej, mając na względzie potrzebę prawidłowej identyfikacji ocenianej partii artykułów rolno-spożywczych,
 - 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych stawki opłat za dojazd do miejsca oceny, czynności związane z dokonaniem oceny, badania laboratoryjne i wydawanie świadectw jakości handlowej oraz sposób i termin wnoszenia tych opłat, mając na względzie zakres i rodzaj czynności związanych z dokonaniem oceny oraz rzeczywiste koszty ponoszone w związku z dokonywaniem oceny, przeprowadzaniem badań i wydawaniem świadectw jakości handlowej.

Art. 32.

1. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w art. 17, przeprowadzane są:
 - 1) w laboratoriach Inspekcji,
 - 2) w laboratoriach Inspekcji Handlowej w odniesieniu do obrotu detalicznego.
2. Badania laboratoryjne związane z oceną jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w art. 31, są przeprowadzane w laboratoriach Inspekcji albo w innych laboratoriach posiadających akredytację.
3. W uzasadnionych przypadkach badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przeprowadzane na zlecenie właściwego organu Inspekcji przez inne, wyspecjalizowane w danym zakresie laboratoria.
4. (uchylony).

Art. 33.

1. Do kontroli, oceny lub ustalania klas jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stosuje się urządzenia, które uzyskały pozytywną opinię właściwej jednostki, a pomiar dokonany za pomocą tych urządzeń zapewnia otrzymanie obiektywnych i wiarygodnych wyników w zakresie wymagań jakości handlowej.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, metody oceny, dopuszczalne tolerancje błędów oraz jednostki właściwe do wydawania opinii o urządzeniach, o których mowa w ust. 1, mając na względzie potencjał badawczy i zakres działania tych jednostek.

Art. 34.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia:

- 1) określi szczegółowe warunki pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych,
- 2) może określić metody analiz lub inne czynności związane z dokonywaniem kontroli lub oceny niektórych artykułów rolno-spożywczych,
- 3) może określić szczegółowe warunki ustalania klas jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych

- mając na względzie ich rodzaj i przeznaczenie.

Art. 35.

1. Pobieranie próbek, ustalanie klas jakości handlowej lub sposobu produkcji określonych artykułów rolno-spożywczych na zlecenie zainteresowanych przedsiębiorców mogą, poza pracownikami Inspekcji, przeprowadzać tylko osoby wpisane do rejestru rzeczoznawców, zwane dalej „rzeczoznawcami”.
2. Warunkiem wpisu do rejestru rzeczoznawców jest posiadanie wiedzy praktycznej i teoretycznej z zakresu zasad klasyfikacji, sposobu produkcji lub pobierania próbek danego rodzaju artykułów rolno-spożywczych, potwierdzone zdaniem, co 3 lata, egzaminu przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora.
3. Rejestr rzeczoznawców prowadzi wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rzeczoznawcy według specjalizacji w zakresie rodzajów artykułów rolno-spożywczych.
4. Decyzję o wpisie, odmowie wpisu bądź skreśleniu z rejestru rzeczoznawców wydaje wojewódzki inspektor prowadzący rejestr rzeczoznawców.
5. Osobie wpisanej do rejestru rzeczoznawców wojewódzki inspektor wydaje zaświadczenie o wpisie oraz imienną pieczęć.

Art. 36.

1. Rzeczoznawcy z przeprowadzonych czynności sporządzają protokół.
 - 1a. W zakresie ustalania klas jakości tusz zwierząt rzeźnych dopuszcza się sporządzanie protokołów w postaci wydruku komputerowego.
2. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki, w której wykonywane są czynności.
3. Kierownik jednostki ma prawo wносить do protokołu swoje uwagi. O braku uwag należy uczynić wzmiankę w protokole.
4. Protokół sporządza się co najmniej w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie, o której mowa w ust. 2.
5. Protokół należy przechowywać co najmniej rok od daty jego sporządzenia.

Art. 37.

Skreślenie z listy rzeczoznawców następuje w przypadku:

- 1) śmierci,
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo,
- 3) rezygnacji złożonej przez rzeczoznawcę,
- 4) nieprzestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących wykonywanych czynności,
- 5) wykazania oczywistej nieudolności lub niedbałości przy wykonywaniu obowiązków,

- 6) nieuzasadnionej odmowy przeprowadzenia klasyfikacji artykułu rolno-spożywczego,
- 7) niezdania egzaminu, o którym mowa w art. 35 ust. 2,
- 8) nierzetelnego i stronniczego wykonywania obowiązków.

Art. 38.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia określi:

- 1) sposób przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 35 ust. 2 oraz w art. 22 ust. 2 pkt 2, sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej, wysokość wynagrodzenia jej członków oraz wzory zaświadczeń o wpisaniu do rejestru rzeczoznawców, pieczęci imiennej rzeczoznawców i protokołów, o których mowa w art. 36, mając na względzie zapewnienie rzetelnej i obiektywnej kontroli artykułów rolno-spożywczych,
- 2) stawki opłat za szkolenie rzeczoznawców oraz za egzaminy kwalifikacyjne na rzeczoznawców, mając na względzie rzeczywiste koszty przeprowadzania szkoleń i egzaminów.

Art. 39.

1. Przedsiębiorcy, u których organy Inspekcji przeprowadziły kontrolę, w tym pobrały próbki, są obowiązani wnieść opłaty za przeprowadzenie czynności związanych z dokonaniem kontroli oraz przeprowadzeniem badań laboratoryjnych tych próbek, jeżeli w wyniku tej kontroli stwierdzono, że artykuły rolno-spożywcze nie odpowiadają wymaganiom w zakresie jakości handlowej wynikającym z przepisów o jakości handlowej lub wymaganiom dodatkowym zadeklarowanym przez producenta.
2. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w ust. 1, mając na względzie koszty pobrania próbek, koszty dojazdu osób pobierających próbki, a także koszty przeprowadzonych badań laboratoryjnych i innych czynności związanych z dokonaniem kontroli.

Rozdział 5

Przepis karny

Art. 40.

1. Kto:

- 1) utrudnia organowi Inspekcji przeprowadzanie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo kontroli składowania lub transportowania tych artykułów,

- 2) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej wynikającej z przepisów o jakości handlowej oraz deklarowanej przez producenta lub wprowadzającego do obrotu,
- 3) stosuje do oceny lub ustalenia klas jakości artykułów rolno-spożywczych urzędnika, które nie uzyskały pozytywnej opinii właściwej jednostki;
- 4) składa lub transportuje artykuły rolno-spożywcze w sposób nie zapewniający utrzymania ich właściwej jakości handlowej;
- 5) nie zgłasza wojewódzkiemu inspektorowi podjęcia lub zaprzestania działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania lub obrotu artykułami rolno-spożywczymi, określonej w art. 12

- podlega karze grzywny.

2. Kto:

- 1) dostarcza jaja do odbiorców innych niż określone w art. 4 rozporządzenia nr 1907/90/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 173 z 6.07.1990);
- 2) miesza jaja kurze z jajami innych gatunków drobiu,
- 3) nie prowadzi rejestru dostawców jaj albo prowadzi go niezgodnie z przepisami art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1907/90/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 173 z 6.07.1990)

- podlega karze grzywny.

3. Kto :

1) prowadząc zakład pakowania:

- a) nie dokonuje klasyfikacji, pakowania i znakowania jaj albo dokonuje tych czynności niezgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 340, z 24.12.2003);
 - b) nie prowadzi lub nie przechowuje oddzielnej ewidencji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 26 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 340, z 24.12.2003);
- 2) nie znakuje jaj w terminie albo znakuje je niezgodnie z przepisami art. 8 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 340, z 24.12.2003);
 - 3) będąc producentem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 340, z 24.12.2003);

- 4) prowadząc punkt odbioru lub będąc hurtownikiem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z art. 27 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.Urz. WE L 340, z 24.12.2003)

- podlega karze grzywny.

4. Kto:

1) prowadząc rzeźnię:

- a) nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991);
- b) nie prowadzi systematycznej kontroli zawartości wody wchłoniętej albo prowadzi ją niezgodnie z przepisami art. 14a ust. 3 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu lub nie podejmuje czynności określonych w art. 14a ust. 3 tego rozporządzenia (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991);

- 2) będąc producentem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991);

- 3) będąc producentem pasz lub dostawcą pasz nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2a rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991);

- 4) prowadząc zakład wylęgowy nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2b rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991);

- 5) prowadząc rzeźnię nie wykonuje czynności, o których mowa w art. 14a ust. 2 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991)

- podlega karze grzywny.

- 4a. Kto, wbrew obowiązkowi określone w art. 5 rozporządzenia nr 4045/89, nie udostępnia dokumentów lub nie udziela informacji objętych zakresem kontroli – podlega karze grzywny.
5. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1-4a, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz.U. Nr 124, poz. 783) w art. 11 w ust. 2 w pkt 3 wyrazy "Państwową Inspekcję Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych" zastępuje się wyrazami "Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych".

Art. 42.

W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 18 i Nr 5, poz. 43)) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22:

- a) w ust. 1 skreśla się pkt 6,
- b) skreśla się ust. 2;

2) art. 23b otrzymuje brzmienie:

- „Art. 23b. 1. Dział rynku rolne obejmuje sprawy przetwórstwa i przechowania rolno-spożywczego, jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz mechanizmów regulacji rynków rolnych.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych sprawuje nadzór nad Agencją Rynku Rolnego.
3. Ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych podlega Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 43.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz pracownicy Centralnego Inspektoratu Standaryzacji stają się pracownikami Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy.

Art. 44.

Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzone przez organy Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, na podstawie ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 23, poz. 293, Nr 89, poz. 991 i Nr 114, poz. 1191 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 19) oraz przez Centralny Inspektorat Standaryzacji, na podstawie ustawy z dnia 12 września 1996 r. o państwowym nadzorze standaryzacyjnym towarów rolno-spożywczych w obrocie z zagranicą (Dz.U. Nr 124, poz. 584), przejmują odpowiednio do zakresu swojego działania organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 45.

W okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy do wydawania decyzji administracyjnych mogą być upoważniani pracownicy Inspekcji niespełniający warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2.

Art. 46.

Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz wojewódzkich inspektoratów skupu i przetwórstwa artykułów rolnych, przechodzi z mocy prawa odpowiednio w trwały zarząd lub w zarząd Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i wojewódzkich inspektoratów,
- 2) nieruchomości, stanowiące własność Centralnego Inspektoratu Standaryzacji, stają się własnością Skarbu Państwa pozostającą w trwałym zarządzie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a pozostałe mienie, stanowiące własność Centralnego Inspektoratu Standaryzacji lub mienie Skarbu Państwa będące we władaniu Centralnego Inspektoratu Standaryzacji, staje się z mocy prawa mieniem Skarbu Państwa, będącym w zarządzie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 3) wierzytelności i zobowiązania Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz Centralnego Inspektoratu Standaryzacji stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 4) wierzytelności i zobowiązania wojewódzkich inspektoratów skupu i przetwórstwa artykułów rolnych stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 46a.

Ilekróć w przepisach odrębnych jest mowa o:

- 1) Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych - należy przez to rozumieć Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 2) Głównym Inspektorze Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych - należy przez to rozumieć Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 3) wojewódzkim inspektorze skupu i przetwórstwa artykułów rolnych - należy przez to rozumieć wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
- 4) Głównym Inspektoracie Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych - należy przez to rozumieć Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 5) wojewódzkim inspektoracie skupu i przetwórstwa artykułów rolnych - należy przez to rozumieć wojewódzki inspektorat jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 47.

Przedsiębiorcy prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność gospodarczą, o której mowa w art. 12, są obowiązani zgłosić jej prowadzenie wojewódzkiemu inspektorowi w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 48.

Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 23, poz. 293, Nr 89, poz. 991 i Nr 114, poz. 1191 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 19),
- 2) ustawa z dnia 12 września 1996 r. o państwowym nadzorze standaryzacyjnym towarów rolno-spożywczych w obrocie z zagranicą (Dz.U. Nr 124, poz. 584).

Art. 49.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.